

Ο τελευταίος γεωργός

Το τελευταίο βιβλίο της τριλογίας ιστορικών μυθιστορημάτων της καταξιωμένης συγγραφέως Γιώτας Κριλή αποκλειστικά στον Κόσμο

Μέρος 35ο

Φ

θινοπωρινό δειλινό πλιόλουστο. Το δροσερό αεράκι σάλευε τα πεσμένα χρυσοπράσινα φύλλα στο έδαφος. Ο Πέτρος περπατούσε χαρούμενος δίπλα στην Όλγα. Χαριτολογούσαν και θαύμαζαν το μεγαλείο της φύσης στο Βασιλικό Κάπο. Κάθισαν σε ένα παγκάκι και αγνάντευαν τις πάπιες στη λιμνούλα.

- Δεσποινίς Όλγα, έχετε όμορφο όνομα, ίδιο με της βασίλισσας.

- Είμαι βαφτιστικά της, είπε απλά η Όλγα και ο Πέτρος σπκώθηκε απότομα.

- Δεσποινίς Όλγα, λυπάμαι. Δεν θέλω να σας εκθέσω. Θ' ανησυχούσαν πολύ οι δικοί σας κι η νονά σας αν σας έβλεπαν δίπλα μου αυτή τη στιγμή. Είμαι σοσιαλιστής.

Η Όλγα γέλασε, του άρπαξε το χέρι και τον τράβηξε να καθίσει λέγοντας:

- Ν' ανησυχήσουν. Δεν είπαμε ότι σε μια δημοκρατία δεν πρέπει να υπάρχουν διακρίσεις; Ο καθένας είναι ελεύθερος να πιστεύει ό,τι θέλει. Χαίρομαι που είσαι σοσιαλιστής, που έχεις όραμα, που θέλεις ν' αλλάξει ο κόσμος και να γίνει καλύτερος. Ναι, είμαι αρχοντοπούλα και τα έχω όλα. Όμως είμαι γυναίκα, υποδεέστερη του άνδρα. Και εσείς, κύριε Πέτρο, γνωρίζετε τις συνέπειες αυτής της κατάστασης. Όταν ο κύριος Ροΐδης λέει: «δύο είναι τα επαγγέλματα που αρμόζουν στις γυναίκες, το της νοικοκυράς και το της εταίρας», με προσβάλλει. Προσβάλλει όλες τις γυναίκες. Είμαστε ικανές για όλα. Όμως τούτη η κοινωνία μας έχει αλυσοδεμένες.

- Μ' αρέσετε, της ψιθύρισε ο Πέτρος σφίγγοντάς της το χέρι.

- Μ' αρέσετε και εσείς, είπε η Όλγα και τραβήχτηκε κοντά του.

- Σας περίμενα! αναφώνησε εκείνος και την έσφιξε στην αγκαλιά του.

Ανησύχησε πάρα πολύ η οικογένεια της Όλγας όταν τους ανακοίνωσε ότι θα παντρεύόταν τον Πέτρο. Ανησύχησε και η νονά της, η βασίλισσα Όλγα, και την ετοίμασαν για ένα ταξιδάκι στην Ευρώπη συμβουλεύοντάς την ότι θα ήταν σε καλύτερη θέση να αποφασίσει για παντρεία όταν θα επέστρεφε. Θα ταξίδευε με την επιστάτισσα του σπιτιού, την κυρία Μαίρη, που στο παρελθόν είχε υπάρξει η νταντά της. Η Όλγα δεν διαμαρτυρήθηκε και ετοίμασε χωρίς κέφι τις βαλίτσες της. Θα επέστρεφαν τα Χριστούγεννα. Έγινε αποχαιρετιστήριο πάρτι και ένα πρωινό κατέβηκαν στον Πειραιά και επιβιβάστηκαν στο πλοίο. Είχαν καλές συστάσεις: θα τις πρόσμεναν φίλοι και γνωστοί στην Ευρώπη.

Το πλοίο άραξε στην Πάτρα, όπου περίμεναν χιλιάδες Έλληνες μετανάστες να επιβιβαστούν στα αμπάρια του για

Γιώτα Κριλή

Η δημοσιογράφος Καλλιρρόη Παρρέν, ήταν μια από τις πρώτες Ελληνίδες φεμινίστριες. Γεννήθηκε στο Ρέθυμνο το 1861 και πέθανε στις 15 Ιανουαρίου 1940, στην Αθήνα. «Η Εφημερίς των Κυριών» εξεδόθη για πρώτη φορά στις 8 Μαρτίου του 1887 από την Καλλιρρόη Παρρέν και ήταν η πρώτη εφημερίδα φτιαγμένη από γυναίκες για γυναίκες.

την Αμερική. Τότε είναι που παρουσιάστηκε ο Πέτρος. Η Όλγα αγκάλιασε την κυρία Μαίρη και της ζήτησε συγγνώμη. «Με την ευχή μου, δεσποινίς Όλγα», ψιθύρισε η κυρία Μαίρη σκουπίζοντας τα δάκρυά της. «Ευχαριστώ. Πες τους να μην με ψάχνουν. Είμαι καλά και ευτυχισμένη. Θα συνεχίσω το ταξίδι της ζωής μου με τον Πέτρο». Την κατέβασαν από το πλοίο και την έστειλαν με άμαξα στην Αθήνα. Έπειτα κατέβασαν τις βαλίτσες και μπαρκάρισαν για το νησί όπου τους υποδέχτηκαν οι γονείς του Πέτρου, συγγενείς και φίλοι. Εκείνο το βράδυ έγιναν και τα στεφανώματα. Ο Πέτρος με την Όλγα πέρασαν το μήνα του μέλιτος στη Ζάκυνθο.

Ένας μήνας φαντάζει ατέλειωτος όταν ζει κανείς με αγανάκτηση και θυμό. Οι γονείς της Όλγας και ο αδερφός της ήταν ικανοί να την σκοτώσουν για το ρεζιλίκι που τους έκανε. Ο αδερφός ο Ευθύμιος ήταν στρατιωτικός στον κύκλο των βασιλόπαιδων που «εχαριεντίζοντο εις τα παρασκήνια του ελαφρού θεάτρου, όταν

εκαίετο η Αγχίαλος». Τα έβαλαν με την κυρία Μαίρη που δεν κάλεσε τη χωροφυλακή να πιάσει τον αλίτη τον προϊκόθηρα που παράσυρε την Όλγα. Την έδιωξαν, κακήν κακώς, έπειτα από είκοσι έξι χρόνια υπηρεσίας. Μπήκαν στο δωμάτιο της Όλγας και έμειναν εμβρόντηποι με τα βιβλία, τα περιοδικά, τις εφημερίδες και τη μεγάλη συλλογή της Εφημερίδος των Κυριών. Τα έκαναν σωρό στην αυλή και τα έκαψαν. Έβριζαν την Καλλιρρόη Παρρέν. «Θα την συντρίψω διότι μαστροπεύει τις γυναίκες», φοβέριζε ο πατέρας. Έστειλαν τηλεγραφήματα σε φίλους και γνωστούς να κλείσουν τις πόρτες τους στην Όλγα. Απογοπεύτηκαν όταν διαπίστωσαν ότι η Όλγα δεν έφτασε στην Ευρώπη. Περνούσαν οι μέρες, οι βδομάδες και ο θυμός τους μεταβαλλόταν σε αγωνία. «Πού πάγε;» αναρωτιόνταν. Και η μπτέρα, η κυρία Αμαλία, αναρωτιόνταν μέσα της: «Να 'ναι καλά; Μήπως είναι κακοποιός ο λεγάμενος;»

Η συνέχεια την άλλη Παρασκευή

Το πλοίο άραξε στην Πάτρα, όπου περίμεναν χιλιάδες Έλληνες μετανάστες να επιβιβαστούν στα αμπάρια του για